

[Miljøministeren]

regionplanen. Det kan i øvrigt nævnes, at jeg netop har godkendt dette specialtillæg.

Med henblik på at fremme en forhandlingsløsning af de akutte deponeringsproblemer har jeg ligeledes tilbudt at fastlægge betjeningsoplande for de igangværende lossepladser, såfremt hovedstadsrådets forhandlinger ikke medfører et positivt resultat. Hjemmelen hertil er i den reviderede miljøbeskyttelseslovs § 62 a, stk. 4, som træder i kraft den 1. januar 1987.

Spm. nr. S 1207

Til *ministeren for Grønland* (29/5 86) af:

Margrete Auken (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvilken holdning Danmark på det kommende møde i den internationale hvalfangstkommission (IWC) vil indtage til det japanske forslag om at omdefinere dele af den kommercielle japanske hvalfangst til begrænset hvalfangst (small-scale whaling), der kan ligestilles med bl.a. den grønlandske hvalfangst, således at den japanske hvalfangst ikke længere er omfattet af det af IWC vedtagne moratorium for al kommerciel hvalfangst?«

Begrundelse

IWC arbejder i dag med to afgrænsede fangstdefinitioner: »kommerciel hvalfangst« (commercial whaling), eksemplificeret ved bl.a. den norske og islandske fangstindustri, og »oprindelig/livsnødvendig hvalfangst« (aboriginal/subsistence whaling), således som den praktiseres af inuit i Alaska, Grønland og Sibirien.

I 1982 vedtog IWC bl.a. med dansk støtte et moratorium for al kommerciel hvalfangst med ikrafttræden fra og med 1986.

I et forsøg på at omgå moratoriet har Japan nu skabt et nyt begreb, small-scale whaling, der på dansk nærmest betyder begrænset hvalfangst. Dette sker bl.a. med henvisning til, at den japanske vågehvalfangst på mange områder ligner den grønlandske livsnødvendige hvalfangst, som ikke er omfattet af moratoriet.

Støtter Danmark denne omdefinition af den kommercielle hvalfangst i Japan, kan dette true den grønlandske hvalfangsts status i forhold til moratoriet.

Svar (6/6 86):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Det japanske ønske om at klassificere en lille del af den japanske hvalfangst som »small-type-whaling« ventes drøftet på IWCs møderække i Malmø den 9.-13. juni 1986.

Det vil først under forhandlingen blive nærmere præciseret, hvilken definition man fra japansk side ønsker tilslutning til, ligesom der endnu ikke foreligger nogen videnskabelig vurdering af forslaget fra danske sagkyn-dige eller fra IWCs videnskabelige komité.

Fra japansk side har man gjort opmærksom på, at der er tale om en fangsttradition, der er flere hundrede år gammel, at den kun skal udøves af fartøjer af begrænset størrelse, og at fangsten kun vil andrage få procent af Japans hidtidige kommercielle fangst. Fangsten vil primært rette sig mod vågehvaler.

De japanske ønsker er endnu ikke helt afklarede, ligesom de kun har været kendt i hovedtræk i få uger. Danmark har derfor endnu ikke haft mulighed for at vurdere det japanske forslag.

Mit synspunkt er, at de japanske ønsker ikke kan sidestilles med den grønlandske hvalfangst, men at det på den anden side vil være forkert at afvise enhver tanke om at acceptere lokale, begrænsede og velbegrundede særordninger, som vil kunne opnå almindelig tilslutning også fra fredningsvenlige lande. Jeg har bedt den danske delegation om at ville handle i overensstemmelse med disse synspunkter.

Spm. nr. S 1208

Til *ministeren for Grønland* (29/5 86) af:

Margrete Auken (SF):

»Finder ministeren det sandsynligt, at herboende grønlændere årligt konsumerer mere end de 6.345 kg vågehvalkød, der i statistikken over import af vågehvalkød til Danmark i 1984 står opført som »personligt konsum«? I benægtende fald bedes ministeren oplyse, hvad der skete med de øvrige 65.287 kg vågehvalkød, der i 1984 indførtes til Danmark fra Grønland.«

Begrundelse

Ifølge fredningsstyrelsens rapport vedrørende handel med truede dyr (CITES-rap-